

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

lus, Equo proinde animo Crucis onus subeamus. Quamvis enim disciplina in presenti quidem videatur, non esse gaudii, sed mœroris: fructum tamen tranquillum exercitatis per illam reddet justitiæ, Hebr. 12. v. 11. Huc igitur oculos intendamus. Ecce, agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens, donec accipiat imbrem temporaneum & serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit, Jac. 5. v. 7. 8. ibi non gaudium mundanum transitorium: sed abundantiam gaudiorum expectamus cum vultu Dei, & delectationes in dexterâ ejus in æternum, Psalm. 16. vers. ult.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
 I. *Ex Christi in corrigendo humanitate.*
 Non enim acerbè eos increpat, si quidem mitis est, Matth. 11. v. 29. sed opinionem de Regno terreno illis eximit, explicans conditionem & qualitatem Regni sui, quæ non consistit in dominando & regnando, sed in ferviendo, quod suo ipsius exemplo ostendit, & probat.

De hac Messiæ lenitate, quæ in arguendo usus sit, dudum prædictum est, 2. Sam. 7. v. 14. Esa. 42. v. 1. seqq.

Hinc solatium nobis emergit. In multis nos offendimus omnes, Jac. 3. v. 2. etiam justus in die septies cadit, Prov. 24. v. 16. Hoc quidem Deus in verbo reprehendit in nobis, sed non illico abjicit nos à facie sua, ut Ahasyerus Vasthi immorigeram

repudiavit, Esther, 1. v. 21. sed cum ceciderit benedictus Domini, non projicitur, quia Dominus sustentat manum suam, Psal. 37. v. 24.

Sic Davidem propter adulterium & Homicidium, 2. Sam. 12. v. 7. 13. & Petrum propter abnegationem non abjecit, sed in gratiam recepit resipiscens, Luc. 22. v. 61.

Quid mater facit, filium habens infirmum? Non sane abjicit illum, aut negligit, sed propter infirmitatem, eò accuratorem ejus curam gerit. Sic & Servator noster animo in nos verè paterno & materno accensus est, Psal. 103. v. 13, Esa. 49. v. 15. unde ex cordiali patientia & mansuetudine, qua nos prosequitur, delinquentibus nobis per Paulum dicit: Fratres, si præoccupatus fuerit homo, in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujuscemodi instaurate in spiritu lenitatis Gal. 6. v. 1. Causa hæc est, quia Deus patienter agit propter nos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reverti, 2. Petr. 3. v. 9.

Quando igitur Deus te peccantem arguit in verbo, vel per præcones suos, reputa esse verbera diligentis, quibus te emendate & ad pœnitentiam adducere satagit.

Cum Paulus minas & cædes spiraret in discipulos Domini, objurgabat eum Christus voce cælitus delapsa: Saul, Saul, quid me persequeris? Sed hoc mediū erat conversionis ejus, Act. 9. v. 1. seqq. Disciplinam igitur Domini ne abjicias, nec irascaris, cum ab eo corripieris: quem enim diligit

diligit Dominus corripit: & quasi Pater in Filio beneplacitum habet, Proverb. 3. v. 11. 12.

II. *Ex fingulari Chrifti humilitate.* Fuit enim in medio difcipulorum fuorum, ficut qui miniftrat, ut ipfe hic ait. Quo ipfo nobis non modò exemplum humilitatis præbuit, ut hanc ab illo difceremus, Matth. 11. v. 29. fed & ardentem fuam, in nos caritatem oftendit, quàm benevolè in nos affectus fit, qui propofito fibi gaudio fufturnerit crucem propter nos, confufione contentâ, Hebr. 12. v. 2. Phil. 2. v. 6. 7. omnia eo fine, ut nos Dominos, & Reges atque Sacerdotes conftituaret coram Deo & Patre ejus, Apoc. 1. v. 6. ut rectè exclamemus cum Davide: Quid homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam vifitas eum? Pfal. 8. v. 5.

Protoplafti noftri non contenti erant, ut ceu fervi Altiffimi, fervirent coram ipfo in iuftitiâ & fanctitate omnibus diebus, Luc. 1. v. 74. neque contenti erant Domino totius mundi, quod Deus ipsis concederat, Gen. 1. v. 28. fed & Deo affimulari volebant, Gen. 3. v. 5. hanc eorum superbiam expiavit Chriftus, factus fervus Patris fui, ut dicitur, Efa. 49. v. 6. c. 52. v. 13. imò minifter hominum, dum non modò pedes difcipulorum lavit: fed & sermonem Evangelii prædicavit, & pertranfivit, benefaciendo & fanando omnes oppreffos à Diabolo, Act. 10. v. 37.

Laboravit pro nobis fideliter & affidue, ut ipfe ait, Efa. 43. v. 24. 25. ut calcans in torculari, Efa. 43. v. 2. dum factus eft fudor ejus, tanquam guttæ fanguinis, decurrentes in terram, Luc. 22. v. 44.

Nos fervire in æternum debebamus in ergaftulo Diaboli. A quo enim quis fuperratus eft, hujus & fervus eft, 2. Petr. 2. v. 19. at Chriftus fervus fervorum factus eft, ne in æternum ferviremus: hinc fi filius nos liberavit, verè liberi fumus, Joh. 8. v. 36.

Si quis in V. T. mancipium habebat, illud anno Jubilæo adventante liberum dimittere cogebatur, vilegis, Levit. 25. v. 39. feqq. Sic & nos Satanæ mancipia facti, fub peccato venundati fuimus, Rom. 7. v. 14. Verùm ut lætiffimum Jubilæum in Chrifto cæpit, Satanæ nos dimittere coactus eft, fortior enim fuperveniens vicit eum, Luc. 11. v. 22. & diffolvit opera ejus, 1. Joh. 3. v. 8. Gratias igitur Deo, quod fuimus feryi peccati, obedivimus autem ex corde in eam formam doctrinæ in quam traditi fumus. Liberati autem à peccato, feryi facti fumus iuftitiæ, Rom. 6. v. 17. 18.

III. *Ex futuri noftri ftatus jucunditate.* De quâ Servator ad difcipulos: Vos autem eftis, qui permaniftis mecum in tentationibus meis. Et ego difpono &c.

Apoftoli cogitare potuiffent, fi in mundo nulla nobis tecum voluptas fperanda, fed aliis ferviendum, & nil nili miferiæ & perlecutiones perferendæ erunt, ftolide fanè egimus, quod omnia noftra reliquimus, & te fecuti fumus, ut & Petrus argumentatur, Matth. 19. v. 27. idèd ipsis Servator folatium fuggert, & q. d.

Durate, & vosmet rebus feryate fecundis!

non enim fruflrà me fecuti eftis, fed copiofam mercedem expectabitis, fi non in terrâ, certè in cælo. Quod declarat ipsis triplici fimili:

1. *Subimagini Regni.* Ait enim: Difpono vobis

vobis, sicut disposuit mihi Pater meus Regnum. Id est *Regnum gloria*, ubi gloriam suam tam Angelis, quam electis manifestat, ubi Sol & clypeus est Dominus, gratiam & gloriam dabit, nec privabit bonis, eos, qui ambulant in innocentia, Psal. 84. v. 12. imponit illis triplicem coronam: coronam vitæ, Apoc. 2. v. 10. coronam justitiæ, 2. Tim. 4. v. 8. & immarcescibilem gloriæ coronam, 1. Petr. 5. v. 4. quam cum Reges gestabimus in æternum, Apoc. 1. v. 6. Compatiamur igitur Christo, ut & conglorificemur, Rom. 8. v. 17.

2. *Sub imagine convivii.* Ut edatis & bibatis super mensam meam in Regno meo, ait porro Servator. Quod non ita capiendum, quasi in vitâ æternâ corporali cibo & potu nos refecturi simus. Regnum enim Dei non consistit in cibo & potu: sed in justitiâ, pace & gaudio Spiritus sancti, Rom. 14. vers. 17. erimus quippe *ισχυριλοι*, Matth. 22. v. 30. non esurientes, neque sitientes amplius, Apoc. 7. v. 16. Allegoricè igitur Christus discipulis suis gaudium vitæ æternæ adumbraturus est. Sicut enim lætamur, quando Deus sternit *Mensam naturæ*, & educit panem è terrâ, ut confirmet cor hominis, & vinum, ut lætificet cor hominis, Psal. 104. v. 15. 16. & instruit *Mensam gratiæ*, quam ornat pane & aquâ vitæ, Joh. 4. v. 14. cap. 6. v. 48. qui est Christus in verbo & Sacramentis. Ita & exultabimus, quando nobis instruet *Mensam gloriæ*, ubi in visione Christi & SS. Trinitatis, comedemus, saturabimur & jubilabimus, Esa. 65. vers. 13. 14. Psal. 23. v. 5. 6.

3. *Sub imagine iudicii.* Sedebitis, ait Servator, super thronos, iudicantes duo-

decim Tribus Israel. Equidem Christus constitutus est à Patre iudex vivorum & mortuorum, Act. 10. v. 42. attamen & Apostoli iudicabunt, non *autoritative*, ut Christus: sed 1. *testificative* per verbum quod prædicarunt, & Ecclesiæ reliquerunt. 2. *approbative*, dum Christi sententiam approbavunt, ad quam gloriâ etiam omnes electi pertingent. Vide 1. Cor. 6. v. 13.

Hinc *juvanda consolatio* fluit, pro iis, qui in hoc mundo sæpè inique iudicati & condemnati sunt, sicut Nabothus ab Achab & Isebele, 1. Reg. 21. v. 13. Susanna à duobus iudicibus, Hist. Sus. v. 41. Stephanus, ad calumnias Judæorum, Act. 7. v. 57. 58. Die novissimo ipsos falsos iudices vos iudicabitis, vos mei, videntes illi id, turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperatæ salutis, gementes præ angustia spiritus: & dicentes intra se &c, Sap. 5. v. 2. seqq. Vos verò oculis vestris considerabitis, & retributionem impiorum videbitis, Psal. 91. v. 8.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt,

1. *Magistratum DEI ordinem agnosce.* Christus hic officium Magistratus politici non improbat, sed innuit saltem, quid illorum officii sit, videlicet *dominari & beneficium esse*, & hoc ipso omnes subditos ad obedientiam Magistratui præstandam, hortatur, quod & Paulus facit, Rom. 13. v. 1. seqq.

Hæc Regula non tantum ad bonos & æquos, sed & ad discolos se extendit, mo-

nente